

Більшовицьким шляхом

Орган В. Токмацького РК КП(б)У та виконкому райради депутатів трудящих Запорізької області

Неділя

13

Листопада

1949 року

№ 90—91 (3441)

Партія згуртовує, запалює і організує радянських людей, об'єднує їх зусилля на досягнення великої мети — побудови комуністичного суспільства. Її кровний зв'язок з народом міцніє з кожним днем. У цьому джерело непереможності партії і могутності радянської держави.

(З доповіді тов. Г. М. Маленкова на урочистому засіданні

Московської Ради 6-го листопада 1949 року).

32-а річниця Великої Жовтневої соціалістичної революції

Доповідь Г. М. МАЛЕНКОВА на урочистому засіданні Московської Ради 6 листопада 1949 року

Товариші!

Сьогодні народи Радянського Союзу і наші друзі за рубезжем святкують тридцять другу річницю Великої Жовтневої соціалістичної революції.

Радянський народ із законною гордістю дивиться на результати своєї боротьби і роботи. Час, в який ми живемо з вами, товариші, ввійде в історію нашої Батьківщини, як велика Сталінська епоха.

Ніколи в історії нашої Батьківщини не були такими згуртованими між собою народи, які населяють її неосянні простори. Розбрат і ненависть, які панували до революції між націями, вже давно змінилися в нашій країні дружбою і братнім співробітництвом усіх народів. У великій співдружності нації у Радянському Союзі знайшли вихід творчі сили великих і малих народів.

Ніколи на протязі всієї своєї історії наша Батьківщина не мала так справедливо і добре влаштованих державних кордонів. Погляньте на карту. На Заході—Україна зібрала в одну сім'ю весь свій український народ. Усунена історична несправедливість щодо кордонів Білорусії та Молдавії. На Заході немає більше Східної Прусії—цього багатотисячного плацдарму для нападу на нашу Батьківщину. Трохи далі на північ цілком міцно позначилися нові кордони в інтересах зміцнення оборони Ленінграда. На Далекому Сході по-новому, в інтересах безпеки нашої Батьківщини, виступає пасмо Курільських островів, а Сахалін, відновлений повністю, як ціле, відіграє більшу роль у захисті Радянського Союзу, ніж його половина.

Ніколи на протязі всієї своєї історії наша Батьківщина не була оточена такими дружніми до нашої держави сусідніми країнами. З Радянським Союзом тепер межують: замість Польської держави, яка вороже ставилася до Росії,—дружня народно-демократична Польща; замість розчленованої гітлерівцями Чехословаччини, яка ще недавно знемагала під ігом фашистських загарбників,—дружня народно-демократична Чехословаччина; замість колишнього васала гітлерівської Німеччини—Угорщини—дружня Угорська народна республіка; замість ворожої Радянському Союзові Румунії—дружня Румунська народна республіка; замість старої Болгарії, яка була додатком гітлерівської воєнної машини, Радянський Союз має вірного друга в особі Болгарської народної республіки; польський, чехословачківський, угорський, румунський, болгарський народи спа-

яні вічною дружбою з народами Радянського Союзу; на Сході з Радянським Союзом межує зв'язана з нами багаторічною дружбою Монгольська народна республіка; нашим дружнім сусідом є молода Корейська народно-демократична республіка; і, нарешті, замість закабаленого хижакми іноземного капіталу Китаю, ми маємо тепер на Сході великого сусіда—дружню нам, вільну Китайську народну республіку. (Бурхливі оплески).

Зустрічаючи тридцять другу річницю Великої Жовтневої соціалістичної революції, радянські люди сповнені непохитної впевненості в успіхах дальшого руху нашої країни вперед по шляху до комунізму. У великому змаганні двох систем—системи соціалізму і системи капіталізму—ясно видна перевага соціалістичної системи.

Досить згадати, що Радянський Союз на протязі тридцяти двох років свого існування витримав дві тяжкі війни—війну 1918—1920 років проти внутрішніх та зовнішніх ворогів і Велику Вітчизняну війну 1941—1945 років проти гітлерівських загарбників. В той же час відомо, що Сполучені Штати Америки, які є найсильнішою країною капіталі-

зму, більше 80 років розвивалися по суті в мирних умовах, коли їм ніхто не заважав будувати своє господарство. Хто хоче сумлінно і об'єктивно

оцінювати успіхи соціалістичної системи господарства, той не повинен забувати цієї немаловажної обставини.

ві промисловості Радянського Союзу за десять місяців цього року збільшилась у порівнянні з тим же періодом минулого року на 20 процентів. При цьому понад план видобуто багато вугілля і нафти, додатково вироблено значну кількість металу, електроенергії, хімікатів, лісових та будівельних матеріалів, продукції машинобудування, товарів масового вжитку.

Виконання післявоєнного п'ятирічного плану супроводиться розгортанням нового промислового будівництва. За три роки і дев'ять місяців післявоєнної п'ятирічки відбудовано, збудовано і введено в дію понад чотири тисячі шістсот державних промислових підприємств, не рахуючи кооперативних та інших дрібних підприємств.

Невичерпна творча ініціатива радянських трудівників, які побільшовицькому дбають про піднесення народного господарства країни, розкрила нові резерви, що таїлися в соціалістичній промисловості. Продуктивність праці робітників у промисловості за 9 місяців 1949 року зросла в порівнянні з відповідним періодом минулого року на 14 процентів; знижено витрату сировини, матеріалів, палива та електроенергії на одиницю виробу; успішно виконується план зниження собівартості. За 9 місяців 1949 року собівартість промислової продукції в порівнянаних цінах знизилась на 7,2 процента.

Розпочатий у минулому році за почином передових робітників народний патріотичний рух за створення надпланових нагромаджень, дав великі результати. За рахунок одержаної економії промисловість виробила більше як на двадцять мільярдів карбованців додаткової продукції.

Великих успіхів добилося також і наше соціалістичне землеробство. Ще в 1948 році валовий урожай зернових культур майже досяг рівня 1940 року. А врожай цього року перевищив рівень 1940 року. Зернова проблема в нашій країні вже розв'язана і дальші успіхи в цій галузі стоять на міцній основі. Наше соціалістичне сільське господарство має всі необхідні умови для того, щоб рік у рік збільшувати урожайність зернових, технічних та інших культур.

Прийнята рік тому постановою Партії і Уряду—про план полезахисних лісонасаджень, впровадження травопільних сівозмінін, будівництва ставів і вододій для забезпечення високих і сталих урожаїв, здійснюється успішно. Вже проведені посадки захисних лісонасаджень на площі більше 500 тисяч гектарів. Ще більша площа підготовлена для лісопосадок в 1950 році.

Швидкими темпами зростає технічна озброєність сільського господарства. Соціалістична промисловість з кожним роком поставляє сільському господарству все більше й більше різноманітних сільськогосподарських машин. В 1949 році сільське господарство одержує 150 тисяч тракторів у переводі на п'ятнадцятикільні трактори, 29 тисяч комбайнів, понад один мільйон шістсот тисяч причіпних знарядь та інших сільськогосподарських машин. Інакше кажучи, сільське господарство одержить тракторів і сільськогосподарських машин у 3—4 рази більше, ніж у довоєнному, 1940 році.

Піднесення зернового господарства забезпечило можливість приступити до ліквідації відставання тваринництва—найважливішої галузі сільського господарства. Завдання піднесення і всемірного розвитку тваринництва стало центральним завданням партії та держави в сільському господарстві.

Історичну роль у здійсненні цього завдання покликана відіграти прийнята в квітні 1949 року постановою ЦК КП(б) і Ради Міністрів СРСР про трирічний план розвитку громадського колгоспного і радгоспного продуктивного тваринництва на 1949—1951 роки. Цей план передбачає забезпечення в найкоротші строки такого піднесення тваринництва, в результаті якого виробництво м'яса, сала, масла, яєць, молока та інших продуктів тваринництва для постачання населення країни має збільшитися в 1951 році не менш, як в 1,5 раза в порівнянні з 1948 роком. У значних масштабах намічено збільшити виробництво вовни, шкури та іншої сировини для легкої промисловості.

Зустрінувшись з великим схваленням трудівниками колгоспів і радгоспів, ця Постанова успішно перетворюється в життя. За останній рік колгоспи й радгоспи збільшили поголів'я великої рогатої худоби на 20 проц., поголів'я овець—на 13 проц. і поголів'я свиней—на 72 проц.

Тепер успішно закінчуються хлібозаготівлі і заготівлі інших сільськогосподарських продуктів. У цьому році колгоспи і радгоспи здали державі ліба на 128 мільйонів пудів більше,

(Продовження на 2 стор.)

На вірному шляху до нових перемог

Ми стоїмо на вірному шляху до нових перемог.

Тридцять другу річницю Жовтня радянський народ зустрічає значними успіхами в усіх галузях соціалістичного народного господарства і культури.

Минуло три роки і десять місяців, як радянські люди під керівництвом більшовицької партії приступили до здійснення плану першої післявоєнної сталінської п'ятирічки. З радісним почуттям виконаного обов'язку ми можемо тепер сказати: довоєнний рівень народного господарства не тільки досягнутий, але й перевершений. Ми маємо всі підстави вважати, що перша післявоєнна п'ятирічка буде виконана достроково.

П'ятирічним планом було встановлено, що обсяг продукції всієї промисловості СРСР у 1950 році повинен на 48 процентів перевищити виробництво довоєнного, 1940 року. В жовт-

ні цього року продукція всієї промисловості перевищила більше як на 50 процентів середньомісячний випуск 1940 року. (Оплески). Отже, промисловість СРСР працює нині на значно вищому рівні, ніж до війни, і на вищому рівні, ніж це намічалось п'ятирічним планом на 1950 рік. Це величезний успіх нашого соціалістичного будівництва. Важливо підкреслити при цьому, що вже у вересні 1949 року досягнуто довоєнного рівня промислового виробництва в районах країни, які потерпіли від ворожої окупації.

Вжиті урядом заходи в справі поліпшення використання виробничих потужностей і мобілізації внутрішніх ресурсів підприємств дали можливість збільшити спочатку встановлений планом 1949 року завдання по випуску промислової продукції. Ці збільшені плани перевищуються з кварталу в квартал. Валова продукція всі-

(Продовження)

ніж торік. (Оплески). Значно більше заготовлено також олійного насіння, пукрових буряків, м'яса, молока та інших сільськогосподарських продуктів.

Таким чином, ми вправі сказати, що наша промисловість і наше сільське господарство вступили в смугу нового могутнього піднесення. Все це створює нові можливості для дальшого підвищення матеріального і культурного рівня життя радянського народу.

На відміну від капіталістичної системи господарства соціалізм немислимий, — і в цьому полягає закон його розвитку, — без повсякденного піклування держави про підвищення матеріального добробуту і культурного рівня трудящих.

Дбаючи про підвищення життєвого рівня трудящих, Уряд провів наприкінці 1947 року після грошової реформи і скасування карткової системи, зниження цін на товари масового споживання. В результаті цього зниження цін населення виграло на протязі року близько 86 мільярдів карбованців.

Дальше піднесення народного господарства СРСР, зростання виробництва товарів масового споживання і нові досягнення в галузі зниження собівартості промислової продукції створили можливість провести друге зниження цін, яке і було завершено до першого березня цього року. Населення додатково виграло від зниження цін по всіх секторах роздрібною торгівлі на протязі року близько 71 мільярда карбованців.

В результаті першого і другого етапів зниження цін підвищилась купівельна спроможність карбованця і поліпшився курс радянського карбованця в порівнянні з курсом іноземних валют. Підвищилась реальна заробітна плата робітників та інтелігенції, знизилась витрати селян по закупівлі промислових товарів.

Радянському народові не загрожує ніяка «маршаллізація»; йому не загрожує постійний бич зниження життєвого рівня, зниження реальної заробітної плати — як це відбувається в країнах капіталізму. Над радянським народом не висить, як дамоклів меч, загроза злиднів та безробіття. Навпаки, в країні Рад кожний трудящий, одержуючи за своїми здібностями за свою працю, має всі можливості для підвищення свого життєвого рівня.

У великих розмірах ведеться житлове будівництво. За три роки й дев'ять місяців післявоєнної п'ятирічки державними підприємствами, установами і місцевими Радами, а також населенням з допомогою держави збудовано і відбудовано в містах і робітничих селищах жител загальною площею понад 61 мільйон квадратних метрів. У сільських місцевостях за цей же час відбудовано й збудовано понад 2 мільйони житлових будинків.

Значних успіхів досягнуто в галузі науки, культури та мистецтва.

За останній час співдружність науки з виробництвом,

учених з передовими робітниками, інженерами, техніками, агрономами, колгоспниками безсумнівно посилилась. Справжня наука, зв'язана з життям, безжалісно пориває з усіма застарілими традиціями, не терпить косності, рутини, бай-лужості до паростків нового. Передова наука в умовах соціалістичного суспільства сміливо дивиться в майбутнє. Соціалістична держава створює найсприятливіші умови для розвитку науки. Радянська наука відкриває безмежні можливості для використання незлічених багатств нашої Батьківщини, вірно служить зміцненню її сил і могутності.

Радянська наука спрямована на службу справі миру і процвітання нашої Батьківщини. Якщо атомна енергія в руках імперіалістів є джерелом виробництва смертоносних зброяць, засобом залякування, зброяць шантажу і насильства, то в руках радянських людей вона може і повинна служити могутнім засобом небаченого ще досі технічного прогресу, дальшого швидкого зростання продуктивних сил нашої країни.

Разом із зростанням продуктивних сил нашої країни розвивається соціалістична змістом, національна формою культура народів СРСР. Радянський народ любить і цінить мистецтво і художню літературу, які правдиво відображають на основі методу соціалістичного реалізму багате, повнокровне життя нашої країни, напружену і самовіддану працю радянських людей — будівників комунізму. Партія і Уряд проявляють повсякденне піклування про ідейно-художнє зростання мистецтва і літератури. В Радянському Союзі мистецтво і література служать народові, кровно зв'язані з ним.

Радянський народ веде велику творчу роботу. Знаменне при цьому те, що на всіх фронтах нашого великого соціалістичного будівництва, в усіх галузях народного господарства, техніки, науки провідним началом є передове, нове, прогресивне. В цьому виявляється величезна перевага нашого ладу. Наш обов'язок полягає в тому, щоб і надалі спиратися на передове, всіма силами підтримувати його, всемірно примножувати й поширювати прогресивні починання та позитивні приклади нашої роботи, вести справу так, щоб усі ми рівнялися на досягнення новаторів, передових радянських людей.

У Радянському Союзі чесна праця високо оцінюється і радо заохочується. Інакше й бути не може в суспільстві, де виробничі відносини ґрунтуються не на принципах експлуатації та конкуренції, а на принципах творчої співдружності й соціалістичного змагання.

Партія і Радянський Уряд широко застосовують систему нагороджень та преміювання за досягнення і успіхи в роботі в усіх галузях господарства й культури.

За час після закінчення Вітчизняної війни з 1945 року по 1949 рік нагороджено орденами

й медалями СРСР понад 510 тисяч робітників, колгоспників, учених, інженерно-технічних працівників, службовців, лікарів, учителів та інших працівників за досягнуті ними успіхи в галузі промисловості, транспорту, сільського господарства, науки, культури та мистецтва. За цей же час 4.800 працівників промисловості і передовиків сільського господарства одержали звання Героя Соціалістичної Праці і 2.540 працівників науки, техніки, мистецтва, літератури одержали високе звання лауреата Сталінської премії.

Піднесення народного господарства, розквіт соціалістичної культури викликають і будуть викликати новий приплив творчої енергії, ініціативи і винахідливості серед робітників, колгоспників та інтелігенції. Наша держава і надалі напевно відзначатиме заслуги новаторів у промисловості і в сільському господарстві, заслуги діячів науки і мистецтва, які вносять великий вклад у матеріальну і духовну культуру нашої країни, множать її славу.

Наші успіхи незаперечні. Але товариш Сталін учить нас, що не можна зазнаватися і спочивати на лаврах. Там, де зазнайство, благодушне самозадоволення і самолюбівання, де нема більшовицької вимогливості і самокритики, там припиняється дальший рух уперед, там неминує настає застій.

Людям властиво перебільшувати. І в нашому середовищі є товариші, які мають цей порок. Ці люди, якщо починають чимсь захоплюватися, то обов'язково роблять це захлинаючись. Вони не можуть правильно оцінювати успіхи і в той же час підмічати хиби для того, щоб їх усунути. Тимчасом, наші успіхи, розмах нашого руху вперед величезною мірою залежать від того, наскільки рішуче ми ведемо боротьбу з хибами в нашій роботі. Партія вчить нас бути непримиреними в боротьбі з хибами.

Наша партія вчить, що треба чесно визнавати свої помилки для того, щоб швидше виправляти їх і в дальшому не повторювати їх. Але є горе-працівники, які засвоїли тільки одну частину цієї вказівки партії. Вони безперервно допускають помилки в своїй роботі, визнають їх і потім із спокійною совістю роблять їх знову. Чи не час для користі справи визнати, що такі плодотивні помилки, невдалі керівники є гальмом для нашого руху вперед.

В усякій справі мистецтво керівництва полягає, насамперед, у тому, щоб передбачати труднощі і перепони, здатні перешкодити або загальмувати розвиток, заздалегідь спрямувати зусилля на подолання цих труднощів і перепон, щоб тим самим не допустити перебоїв, усунути небезпеку застою, забезпечити рух уперед.

Партія добила успіхів тому, між іншим, що вона вміло проводила в своїй роботі метод критики й самокритики, виправляла допущені помилки і на цьому виховувала кадри.

II. Радянський Союз стоїть за мир і відстоює справу миру

Товариші! Якщо мати на увазі головне в нашій зовнішній політиці, то, коротко кажучи, це головне виявляється в тому, що Радянський Союз стоїть за мир і відстоює справу миру. (Тривалі оплески). Радянський Союз невідступно проводить політику миру і дружби народів. Ми не хочемо війни і зробимо все можливе, щоб запобігти їй.

Мирна політика Радянського Союзу впливає з найбільш корінних, принципових основ соціалістичного суспільного ладу та інтересів радянського народу. Знищивши до кінця вікову експлуатацію людини людиною всередині нашої країни, ми тим самим ліквідували ті причини і передумови, які в капіталістичному світі породжують політику, спрямовану на експлуатацію і поневолення інших народів.

Створивши небачений в людській історії зразок братерського співробітництва народів різних рас і націй, ми тим самим назавжди ліквідували політику, яка будує добробут однієї держави на придушенні інших держав. Нам чужа політика, яка перетворює на свій керівний принцип придушення національного суверенітету інших народів.

Соціалістична держава не потребує зовнішньої експансії. Їй не потрібні колоніальні загарбання. Радянська соціалістична система з коренем вирвала причини, що породжують економічні кризи, з яких виходить капіталістичного світу, звичайно, шукають виходу на шляхах воєнних авантур.

Імперіалісти уповають на воєнні авантюри тому, що бояться мирного змагання з соціалізмом. Але цілком очевидно, що воєнні авантюри не віщують імперіалістам нічого іншого, крім катастрофи.

Радянські люди не бояться мирного змагання з капіталізмом. Тому вони виступають проти нової війни, на захист миру, хоч твердо знають і абсолютно впевнені в своїй незламній силі.

Радянські люди цілком усвідомлюють свою відповідальність перед історією. Вони довели це й тоді, коли, не пошкодувавши своїх сил, грудьми відстоювали свою Батьківщину і все прогресивне людство від натиску фашистських варварів. Вони доводять це і в післявоєнні роки, коли відомі послідовники фашистських варварів заносять над світом криваву руку нової війни. Вірний своїй незмінно мирній політиці, Радянський Уряд відстоює на протязі всього післявоєнного періоду програму, здійснення якої послужить серйозному зміцненню миру та міжнародної безпеки. Ця програма включає співробітництво великих держав, скорочення озброєнь і безумовну заборону атомної зброї. Ця програма передбачає точне виконання потемських рішень у німецькому питанні, мирне врегулюван-

ня з Японією, розширення торговельно-економічних зв'язків між країнами.

Якщо ця програма не лізується, то тільки тому, вона не влаштує паліїв. Проте Радянський Уряд послаблює свої зусилля боротьбі за зміцнення миру, знову і знову пропонує підготовку нової війни, провадиться в ряді країн насамперед, в Сполучених Штатах Америки та Англії, мовно заборонити атомну енергію і встановити відповідний народний контроль.

Радянський Уряд запропонував, щоб п'ять великих держав — Сполучені Штати Америки, Великобританія, Франція, Китай і Радянський Союз уклали між собою пакт зміцнення миру. Можливо, що палії війни зірвуть цю угоду, проте Радянський Союз буде і надалі проводити боротьбу за мир з ще більшою енергією. Радянські люди пошкодують ні сил, ні грошей для того, щоб всемірно зміцнити і розширювати ряди прихильників миру і зірвати чинні плани агресорів. (Тривалі оплески).

Ми живемо в епоху, коли кожним днем посилюється боротьба народних мас на шляху демократії і соціалізму, на шляху миру і демократії.

Історія не знала такого швидкого руху, яким є рух, що його об'єднує міжнародний бір прихильників миру. На жаль, ні одна країна, де б цей рух не мав своєї опорної бази, зростає як вшир, так і в висхід.

Як відомо, у квітні цього року в Парижі і в Празі відбувся Всесвітній конгрес прихильників миру. В ньому взяли участь 561 національна організація, 12 міжнародних організацій, понад 10 тисяч учасників руху за мир проти загрози нової війни. Всього на конгресі було представлено 600 мільйонів організованих прихильників миру.

Цей конгрес з усією наочною силою показав, що в основі міжнародного руху прихильників миру лежить не пацифістська ідеологія, яка звичайно поєднує заперечення війни зі словами з цілковитою бездіяльністю на ділі, а тверда рішучість активно боротися проти паліїв війни і зірвати їх підступні плани та задуми. Конгрес прихильників миру закликав усі народи до активної боротьби за мир. Цей заклику зустрів найширший відгук підтримку в усіх країнах. Народи перестали бути пасивними і готові активно захищати справу миру, бо налто живі в їх пам'яті страхоття й жертви недавньої війни.

Велич і могутність міжнародного руху за мир полягає в тому, що він об'єднує своїми прапорами сотні мільйонів людей розумової та фізичної праці, незалежно від расової та національної належності.

(Продовження на 3 стор.)

32-а річниця Великої Жовтневої соціалістичної революції

Доповідь Г. М. МАЛЕНКОВА на урочистому засіданні Московської Ради 6 листопада 1949 року

(Продовження)

лежності, від їх релігійних та політичних поглядів.

Сила руху за мир полягає також і в тому, що вона розвивається на міцній організаційній основі, яка все укріплюється. Відомо, що майже в усіх країнах світу створені національні об'єднання прихильників миру. Багато з них уже провели національні конгреси, які були дуже визначними демонстраціями волі народних мас зірвати злочинні задуми паліїв війни.

Недавно відбувся Всесоюзний конгрес прихильників миру і у нас, в Радянському Союзі. Як і слід було чекати, цей конгрес показав, що в нашій країні боротьба за мир є справою не окремого загалу радянської громадськості, а буквально всіх до єдиного радянських людей, що мирна політика Радянського Уряду спирається на одностайну волю всього радянського народу. (Тривалі оплески).

Об'єднання сил прихильників миру відбувається не тільки в національному, але і в міжнародному масштабі. В цьому розумінні важко переоцінити значення діяльності таких організацій, що стоять за мир, як: Всесвітня федерація профспілок, яка об'єднує понад 70 мільйонів трудящих; Міжнародна демократична федерація жінок, яка налічує 80 млн. членів; Всесвітня федерація демократичної молоді, яка об'єднує понад 60 мільйонів молодих робітників, селян, службовців, учнів; Міжнародна спілка студентів, яка має свої організації в 54 країнах, і багато інших демократичних організацій, що об'єднують прихильників миру.

Все голосніше лунають голоси на захист миру, все ширше розгортається могутній рух народних мас проти агресорів і паліїв війни, за національну незалежність і мирне співробітництво народів. Минули ті часи, коли імперіалісти могли готувати війну в глибокій таємниці і коли війна раптово обрушувалась на голови народів, ставлячи їх перед фактом вже розпочатої війни.

Могутній рух прихильників миру свідчить, що народи являють собою силу, здатну приборкати агресорів.

Саме в зв'язку з успіхами табору миру дедалі більше шаленіють палії війни. З кожним днем все більше розкривається програма головних противників миру. Ця програма передбачає створення шляхом насильства й нових воєн світової американської імперії, яка повинна своїми масштабами перевершити всі світові імперії завойовників, що будь-коли існували в історії. Йдеться не більше і не менше, як про те, щоб перетворити весь світ на колонію американських імперіалістів, звести суверенні народи до становища рабів.

Чим відрізняються маячні задуми такого роду «американізації» всіх країн і континентів від божевільного плану Гітлера—Герінга щодо «германізації» спочатку Європи, а потім усього світу? Чим відрізняються ці задуми від не менш божевільних планів Та-

нака—Тодзіо щодо підкорення японським імперіалістам всієї Азії та басейну Тихого океану? По суті справи тільки тим, що агресивна програма паліїв нової війни перевершує разом узяті плани їх німецьких і японських попередників.

Хіба не курс на підготовку війни лежить в основі горезвісного «плану Маршалла»? Відомо, що щорічні асигнування на так звану «допомогу» за «планом Маршалла» країнам Західної Європи становлять близько 4 млрд. доларів. І ось виявляється, що в той же час основні маршаллізовані країни під тиском Сполучених Штатів Америки витрачають щороку на гонку озброєнь, на розгул милітаризму понад 6 млрд. доларів. Таким чином, одна з головних функцій «плану Маршалла» насправді полягає в тому, щоб забезпечити форсовану милітаризацію західноєвропейської економіки.

Цілком ясно, заради яких саме цілей створено в 1949 році Північно-атлантичний воєнний пакт. Це—збряддя прямої, безпосередньої підготовки нової імперіалістичної війни.

Одним з найважливіших складових елементів агресивного курсу паліїв війни є так звана атомна дипломатія, авантюристичний характер якої тепер цілком викрито. Справді, бо ця дипломатія будувалась на абсолютному хибному вихідному розрахунку—на припущенні ніби Сполучені Штати Америки є монополістичними власниками атомної зброї. А насправді ж, як відомо, Радянський Уряд не робив секрету з того, що він має атомну зброю. (Оплески). В 1947 році Радянський Уряд довів до відома міжнародної громадськості, що секрету атомної бомби не існує більше. Проте знахавілі палії війни, що втратили почуття реальності, все ще не припиняють горезвісної атомної дипломатії.

Ми не хочемо війни і зробимо все можливе, щоб запобігти їй. Та нехай, проте, ніхто не подумав, що ми залякані тим, що палії війни брязкають зброєю. Не нам, а імперіалістам і агресорам треба боятися війни. (Бурхливі тривалі оплески).

Про що говорить історичний досвід?

Він говорить про те, що перша світова війна, розв'язана імперіалістами, привела до перемоги Великої Жовтневої соціалістичної революції в нашій країні. (Оплески).

Історичний досвід говорить далі про те, що друга світова війна, розв'язана імперіалістами, привела до утвердження народно-демократичних режимів у ряді країн Центральної і Південно-Східної Європи, привела до перемоги великого китайського народу. (Оплески).

Чи можуть бути які-небудь сумніви в тому, що коли імперіалісти розв'яжуть третю світову війну, то ця війна буде могилою вже не для окремих капіталістичних держав, а для всього світового капіталізму. (Бурхливі тривалі оплески).

Треба пам'ятати й про інше. Минув час, коли паліям війни вдавалося обдурити американ-

ський народ тим, що він не буде нібито нести тяжких жертв війни, що гарматного м'яса для війни знайдеться досить в Європі та Азії. Американський народ починає розуміти, що настав такий час, коли імперіалісти не зможуть воювати руками тільки інших народів.

III.

Сили демократії і соціалізму перемагають

Поряд із зростанням і піднесенням Радянського Союзу зростають і міцніють сили демократії і соціалізму в усьому світі

Країни народної демократії в центральній і південно-східній частині Європи—Чехословаччина, Польща, Болгарія, Угорщина, Румунія, Албанія в 1949 році просунулися вперед по шляху соціалістичного будівництва. За найкоротший відрізок часу в країнах народної демократії широко розгорнулася творча ініціатива мас. Народно-демократичні республіки вступили в ту смугу розвитку, коли народ, зазнавши радості вільного і незалежного життя, почуває себе господарем країни і віддає всі сили справі зміцнення і піднесення своєї батьківщини.

В країнах народної демократії на основі державних планів швидкими темпами проводиться соціалістична індустріалізація народного господарства. Довоєний рівень промислової продукції значно перевершено. Вже зроблено перші кроки в напрямі соціалістичної перебудови сільського господарства. Зростає добробут народу.

Ще зовсім недавно Польща, Чехословаччина, Румунія, Болгарія, Угорщина належали до числа тих держав, звідки невинним потоком ішла хвиля еміграції трудящих. За значно применшеними даними, тільки за період з 1920 по 1939 рік понад три мільйони чоловік емігрувало з цих країн. Тепер ця ганебна сторінка назавжди перегорнута. Тепер люди, змушені в минулому залишити свою батьківщину, повертаються назад, активно включаючись в ряди будівників соціалізму.

Імперіалісти виражають своє «несхвалення» державному режимові в країнах народної демократії. В цьому нема нічого дивного. Протиприродно чекати з їх боку якогось іншого ставлення до країн, де при владі стоїть народ, де національний суверенітет не є справою купівлі і продажу.

Було б, як кажуть, півбіди, коли б імперіалісти обмежувалися лише словесним несхваленням. Проте імперіалісти цим не обмежуються. Вони дозволяють собі безцеремонно втручатися у внутрішні справи народно-демократичних республік. Вони ведуть проти цих країн злочинну підіривну роботу, використовуючи для цього насамперед шпигунсько-диверсійну банду югославських фашистів.

Судовий процес в Будапешті над шпигунським центром Райка і його спілниками показав, що паліїв війни та їх югославські лакеї не спиваються ні перед чим. Вони намагаються зірвати історичне піднесення народно-демократичних республік, під-

готувати проти них збройну імперіалістичну інтервенцію і перетворити їх на свої колонії. Будапештський процес продемонстрував у той же час, що підіривні плани імперіалістів проти країн народної демократії зазнають провалу за провалом. Націоналістичну, фашистську кліку Тіто—Ранковича викрито до кінця, як шпигунську агентуру імперіалізму, яку використовували імперіалісти для ворожої роботи проти Радянського Союзу і країн народної демократії. Це викриття завдало сильного удару підступам імперіалістів. Тепер уже ні самим хазяям, ні їх югославським прислужникам не вдається маскуватися, бо маски зірвано, підступні плани викрито, злочинців піймано на місці злочину. Ми можемо сказати їм: так буде і надалі, бо там, де вільні і незалежні народи самі вершать свою долю, там підступи імперіалістів та їх югославських лакеїв зазнаватимуть неминучого краху.

Виятковим успіхом табору миру і демократії є створення Німецької демократичної миролюбної республіки. Цей факт має першорядне міжнародне значення. Як вказав товариш Сталін в своєму привітанні президентові Німецької демократичної республіки п. Вільгельму Піку і прем'єр-міністрові п. Отто Гротеволу, «Утворення Німецької демократичної миролюбної республіки є поворотним пунктом в історії Європи».

За останні тридцять років Німеччина двічі виступала на світову арену, як агресивна сила, і двічі розв'язала найкровопротитнішу війну: спочатку—першу світову війну, а потім—другу світову війну. Сталося це тому, що на чолі німецької політики стояли німецькі імперіалісти, агресори-загарбники. Якщо тепер з утворенням Німецької демократичної миролюбної республіки візьмуть гору в Німеччині народно-демократичні сили, які стоять за міцний мир, а агресори-загарбники будуть ізольовані—то це означатиме корінний поворот в історії Європи. Безсумнівно, що при наявності миролюбної політики Німецької демократичної республіки поряд з миролюбною політикою Радянського Союзу, яка має співчуття і підтримку народів Європи,—справу миру в Європі можна вважати забезпеченою.

У створенні Німецької демократичної республіки знаходить свій вияв процес об'єднання і згуртування демократичних сил німецького народу. Не можна забезпечити європейський, а значить і міжнародний мир, якщо не буде правильно розв'язане німецьке питання. Не можна розв'язати німецьке пи-

тання, якщо німецька демократія не візьме до своїх рук долю країни, не позбавить рурських магнатів їх економічної та політичної бази, якщо вона не здійснить у країні корінних демократичних перетворень.

Утворення Німецької демократичної республіки означає, що всередині Німеччини вже створюються ці найважливіші передумови для корінного розв'язання німецької проблеми на демократичній основі.

Демократичні сили німецького народу, керовані почуттям відповідальності за майбутність своєї батьківщини, почуттям відповідальності перед усім світом, беруть долю своєї країни до своїх рук. Вони створили демократичну республіку і нині закладають фундамент нової, миролюбної Німеччини.

Цей акт відповідає корінним національним інтересам всього німецького народу. Він цілком відповідає рішенням Потсдамської конференції. Всі миролюбні народи вітають Німецьку демократичну республіку, вони виявлять їй співчуття і подадуть активну підтримку в її благородній справі. (Оплески).

Історичного значення для зміцнення справи миру набирає перемога китайського народу, який скинув з себе віковий гніт феодальної реакції і чужоземне іго імперіалізму. Ленін вказував у 1923 році, що результат світової боротьби між капіталізмом і комунізмом залежить в кінцевому рахунку від того, що Росія, Індія, Китай складають гігантську більшість населення і що ця більшість населення з надзвичайною швидкістю втягується в боротьбу за своє визволення.

З перемогою китайського народу країни народної демократії в Європі та Азії разом з Радянською соціалістичною державою налічують близько 800 мільйонів чоловік. Слід також взяти до уваги, що в самих капіталістичних країнах та їх колоніях є сотні мільйонів трудящих, які борються за мир і демократію.

Американський імперіалізм розраховував використати Китай як основну базу свого панування в Азії і в басейні Тихого океану, як одну з вирішальних ланок оточення Радянського Союзу. З цією метою імперіалісти мали намір перетворити Китай на гігантський колоніальний придаток до світової американської імперії. За далеко неповними даними Сполучені Штати Америки затратили на зміцнення антинародного гомінданівського режиму, на розпалювання громадянської війни в Китаї до 6 мільярдів доларів.

Ще в 1925 році товариш Сталін говорив: «Сили революційного руху в Китаї неймовірні. Вони ще не проявились як слід. Вони ще проявляться в майбутньому. Правителі Сходу і Заходу, які не бачать цих сил і не вважають на них належну мірою, потерплять від цього. ...Тут правда і справедливість цілком на боці китайської революції. Ось чому ми співчуваємо і будемо співчувати китайській революції в її бо-

(Закінчення на 4 стор.)

(Закінчення)

ротьбі за визволення китайського народу з-під ярма імперіалістів і за об'єднання Китаю в одну державу. Хто на що силу не зважає і не зважатиме, той напевно програє". (Оплески).

Життя повністю підтвердило передбачення товариша Сталіна. Китайська комуністична партія, загартована у вогні національно-визвольної боротьби, озброєна побідносним ученням марксистсько-ленінізму, виявилась на висоті свого історичного покликання. Під випробуванням керівництвом свого вождя Мао Цзе-дуна (бурхливі оплески) вона організувала й згуртувала робітників, селян, інтелігенцію, всі патріотичні сили нації. Вона створила могутню Народно-визвольну армію, яка розгромила гомінданівські полчища, що були озброєні американською технікою і фактично управлялись американськими штабами. Народна революція виявилась незмірно сильнішою від реакційного агресивного блоку китайських феодалів і американських імперіалістів.

З перемогою китайської демократії відкрилась нова сторінка в історії не тільки китайського народу, але й усіх народів Азії, пригноблених імперіалістами. Національно-визвольна боротьба народів Азії, басейну Тихого океану, всього колоніального світу піднялась на новий, значно вищий ступінь. Торжество китайської демократії означає серйозне зміцнення позицій світового демократичного антиімперіалістичного табору, який бореться за міцний мир.

Таким чином, ми маємо право з певністю сказати, що сили демократії і соціалізму зростають, у той час, як сили капіталізму і паліїв війни зазнають втрат.

Порівнюючи становище у таборі соціалізму і в таборі капіталізму, ми не можемо обминути такий величезний фактор. У той час, як в Радянському Союзі і в країнах народної демократії господарство невпинно розвивається, економіка йде неухильно вгору, в Сполучених Штатах Америки з'являється все більше ознак економічної кризи, що насувається. Урядові інстанції і деякі офіціальні економісти в Америці вдаються до всяких хитрувань з метою приховати від американського народу і зарубіжному світу справжнє становище. Проте ця кампанія удаваного оптимізму нікого не переконала. Навпаки вона лише посилює тривогу американської громадськості, яка добре пам'ятає, що слідом за такими ж заспокойливими заповідями президента Гувера вибухнула небувала криза 1929—1933 років.

Однак економічної кризи не утаїти! Починаючи з осені минулого року, промислове виробництво в Сполучених Штатах Америки систематично падає. В липні 1949 року воно становило лише 65 процентів того в роки війни, і було на 18 процентів нижче, ніж у

жовтні 1948 року. За час з жовтня 1948 року по липень 1949 року виробництво сталі знизилось на 28 процентів, загального машинобудування—на 21 процент, кольорових металів—на 32 проценти, текстильної промисловості—на 27 процентів. Незначне сезонне підвищення індексу промислової продукції в Сполучених Штатах Америки в серпні і вересні змінилося ще більш значним падінням промислового виробництва у жовтні. За офіціальними даними, обсяг промислового виробництва Сполучених Штатів Америки в жовтні скоротився більше як на 11 процентів. Це означає, що рівень промислового виробництва в Сполучених Штатах Америки з жовтня 1948 року по жовтень 1949 року знизився на 22 проценти.

Якщо порівняти хід промислового виробництва на початку економічної кризи 1929—1933 років з ходом промислового виробництва в 1948—1949 роках, то виявиться, що за перший рік кризи 1929—1933 років падіння виробництва промислової продукції становить 15 процентів, а за рік, починаючи від жовтня 1948 року, — 22 проценти.

Незважаючи на те, що багато монополістів воліють швидше йти на згортання виробництва, ніж на зниження цін, вже має місце падіння біржових та оптових цін на продукцію як легкої, так і важкої промисловості. Коливаються і падають курси промислових акцій. Роздрібний товарооборот скорочується. Зростають товарні запаси. Американський експорт упав проти першого півріччя 1947 року, коли він досягав найвищого рівня, на 19 процентів.

За офіціальними даними число повністю безробітних у Сполучених Штатах Америки за останній рік подвоїлось, а разом з напівбезробітними, що працюють неповний тиждень, становить понад 14 мільйонів чоловік. В дійсності, як це твердять американські профспілки, кількість безробітних у Сполучених Штатах Америки значно більша, ніж показує офіціальна статистика.

Особливість нинішньої американської кризи полягає, між іншим, в тому, що вона назріває в обстановці, коли американські монополісти поставили собі на службу майже всю економіку капіталістичного світу. За допомогою так званого «плану Маршалла» вони штучно розсовують продукцію, яка не знаходить збуту всередині країни, а через так звану програму озброєнь іноземних держав штучно завантажують ряд галузей промисловості.

А який результат? Правлячі американські кола аж ніяк не врятували економіку Сполучених Штатів Америки від кризи, що насувається. Зате вони зробили все від них залежне для того, щоб звалити на плечі маршалізованих країн розплату за цю кризу. При цьому треба мати на увазі, що економіка капіталістичних кра-

їн Європи і без того перебуває в стані занепаду. В той час, як обсяг промислового виробництва Радянського Союзу збільшився за останні двадцять років у 9 разів, промислове виробництво капіталістичної Європи в цілому за ці 20 років залишилося на одному й тому ж рівні.

Міжнародні економічні зв'язки в капіталістичному світі перебувають у стані глибокого розладу. Світова торгівля стоїть на нижчому рівні, ніж той, який був досягнутий понад 20 років тому. Грошовий обіг характеризується інфляцією, різким падінням купівельної спроможності грошей. Життєвий рівень народних мас продовжує стрімко падати. Тепер у країнах капіталістичного світу налічується не менше 40 мільйонів безробітних і напівбезробітних.

За цих умов посилений наступ Сполучених Штатів Америки на дезорганізовану економіку маршалізованих країн віщує останнім найпохмуріші перспективи. Недавно проведена майже всіма капіталістичними державами девальвація їх валют може бути одним з яскравих прикладів економічної агресії американського імперіалізму. Після того, як монополісти Сполучених Штатів Америки штучно знецінили у порівнянні з долларом національну валюту своїх капіталістичних «партнерів», вони мають намір форсувати дальші вкладення своїх капіталів в економіку Західної Європи, а також у колоніальні країни. Це може означати тільки одне — американські монополісти збираються тепер задешево прибрати до рук цілі галузі промисловості в країнах Західної Європи, прибрати до рук також колонії європейських країн. Разом з тим девальвація являє собою новий наступ американського монополістичного капіталу і його західно-європейських партнерів на життєвий рівень трудящих мас.

Отже, можна сказати, що в світі обстановка складається тепер так, що у країн і народів, які обходяться без так званої американської «допомоги», справи йдуть непогано і ми впевнені, що далі підуть ще краще. (Оплески). А в самій Америці і в країнах, яким вона «допомагає», справи все більше гіршають.

При такому становищі немає нічого дивного в тому, що табір імперіалізму охоплений тривогою, а найбільш несамовиті з цього табору скаженіють, лютують і посилюють свою підривно політику проти країн, які не хочуть стати на коліна перед американськими мільярдерами.

Товариші! Майже третина сторіччя відділяє нас від того знаменного дня, коли на одній шостій частині земної кулі почалася нова ера в історії людства. Сьогодні ми, радянські люди, з особливою гордістю згадуємо про історичні діла, які здійснила наша партія, наш

народ під керівництвом Сталіна.

Велика Жовтнева соціалістична революція живе і перемагає в ділах нашої славної більшовицької партії, в ділах героїчного народу Радянської країни. В нашому русі вперед, по шляху до комунізму, провідною, спрямовуючою силою є наша комуністична партія. Партія згуртовує, запалює і організує радянських людей, об'єднує їх зусилля на досягнення великої мети — побудови комуністичного суспільства. Її кровний зв'язок з народом міцніє з кожним днем. У цьому джерело непереможності партії і могутності радянської держави. Наша партія являє собою єдину, монолітну й незламну силу, згуртовану як ніколи навколо Центрального Комітету, навколо товариша Сталіна. (Бурхливі тривалі оплески, що переходять в овацію). Ця єдність більшовицьких рядів завжди була, є і буде основою міцності партії. (Оплески).

Велика Жовтнева революція, її ідеї боротьби за мир між народами, за знищення експлуатації людини людиною, за рівноправність і дружбу народів — живуть і перемагають в соціалістичному будівництві, що розгорнулося в усіх країнах народної демократії, в іс-

торичному піднесенні китайського народу, в зміцненні миролюбної демократичної ліки.

Велика Жовтнева революція живе і перемагає в боротьбі, яку веде фронт прихильників демократії і соціалізму проти імперіалістичної агресії, паліїв нової війни.

Нехай шаленіють пристрасті історію. Чим більше гніють у таборі паліїв тим більше повинно бути кою і витримки в таборі миру. Ми впевнені, що під керівництвом нашого ального вчителя і вождя риша Сталіна на зустріч рашньому дню. (Бурхливі довгі нестихаючі оплески, твердо знаємо: перемога соціалізму і демократії в світі неминуча. (Оплески).

Хай живе Велика Жовтнева соціалістична революція непереможний прапор! (Оплески).

Хай живе наша комуністична партія! (Оплески).

Хай живе мир в усіх куточках світу! (Довгі, бурхливі овації).
Всі встають. Вигук: живе товариш Сталін! — слава товаришу Сталіну — слава Ура великому Сталіну!

Сьомого листопада у Великому Токмаці

Ніколи ще не був таким багатолюдним центр міста, як у цей день. Від будинку міськради до заводських воріт, від приміщення держбанку до кінотеатру ім. Дзержинського — скрізь тисячі людей. Демонстранти несуть сотні лозунгів, діаграм, транспарантів... Біля трибуни — великі портрети членів Політбюро — товариша Сталіна, його бойових соратників: тт. В. М. Молотова, Г. М. Маленкова, М. О. Булганіна, К. Є. Ворошилова, Л. П. Берія і А. А. Андреева... Скрізь маюють червоні прапори, грає музика, лунають бадьорі, життєрадісні пісні.

Об одинадцятій годині дня голова виконкому районної Ради депутатів трудящих тов. Іванченков відкриває мітинг. Розносяться урочисті звуки Державного Гімну. Тисячі трудящих слухають привітальні слова секретаря райкому КП(б)У тов. Барановського, інженера т. Кривоноса, директора В. Токмацької СШ № 3

т. Сухмія, секретаря ЛКСМУ тов. Ленкова, нерки Остапенко.

...Мітинг закінчується. Повз трибуну йдуть школярі. За ними — рівною темпом дою ходою проходять ремісничого училища, студенти механічного технікуму, працівники машинотракторної станції, робітники заводів, промислових підприємств, працівники організацій і установ.

Святкування 32-ї річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції у Великому Токмаці проводиться під знаком дальшого утвердження трудящих на чолі більшовицької партії, радянського уряду, навколо великого вождя товариша Сталіна. * * *

Радісно провели свята трудящі Молочанська демонстрацію вийшло понад півтори тисячі чоловік.

В клубах Остриківки, рошилівки, Ново-Миколаївки, Роботіно, Червоногорі і інших сіл організувались масові гуляння.

У Раді Міністрів СРСР

Президент Польської республіки п. Б. Берут, зважаючи на польську національну належність маршала Рокоссовського і його популярність у польському народі, звернувся до Радянського Уряду з проханням, якщо можна, направити в розпорядження Польського Уряду маршала Рокоссовського для служби його у Війську Польському. Радянський Уряд, виходячи з дружніх відносин між СРСР і Польщею, і зважаючи на те, що маршал Рокоссовський пов-

ністю поклався у розв'язанні цього питання на Радянський Уряд, погодився задовольнити прохання президента Б. Берута і звільнив маршала Рокоссовського, згідно з вказівкою Президія Верховної Ради СРСР, військової служби в Радянській Армії і направив його в розпорядження Польського Уряду.